

't Geitenpad

Kwartaalblad van en voor de leden van vereniging Veteranen 1 (NL/BE) VN Transportbataljon

KAMERADEN HERDENKEN REMCO HEIJMANS

(door Jeroen Heuts)

Een dag, die ongeacht het jaartal wat er achter zal staan een (diepe) indruk heeft gemaakt op velen van ons. We schrijven 3 oktober 1995, locatie; compound Santici, ochtendappél. Een dag, die ongeacht het jaartal wat er achter zal staan een (diepe) indruk heeft gemaakt op velen van ons. We schrijven 3 oktober 1995, locatie; compound Santici, ochtendappél.

Een enkel schot, daar keken we nagenoeg niet meer van op. Dit schot wel. Té dichtbij, té hoorbaar, té onheilspellend. In de gelederen even beroering, enkele collega's rennen uit de gelederen en de rest wordt dringend verzocht om te appél af te ronden. Binnen de kortste keren is het nieuws een feit; kpl Remco Heijmans is overleden aan een schotwond.

Afscheid nemen in de witte tent naast de BHP waar Remco opgebaard lag, de ceremonie bij de helikopter, veel woede en ongeloof bij collega's. Maar het leven op de compound gaat weer verder; konvooien gaan rijden, de aggregaten produceren hun monotone bromtoon en alle eenheden doen weer wat van ze verwacht wordt.

Het is wederom 3 oktober, ditmaal in het jaar 2020. Een paar maanden geleden kwam Wilbert Beurskens met het idee om "iets" te doen op 3 oktober dit jaar; per slot van rekening was het in 2020 alweer 25 jaar geleden dat Remco in Bosnië om het leven kwam.

Met elf leden van de vereniging zijn we uiteindelijk op 3 oktober 2020 naar de begraafplaats in Nijkerk gegaan waar Remco begraven ligt. Elf leden die Remco allen hebben gekend.

Vele verhalen over en met Remco passeerden de revue. Mooie verhalen, maar ook minder mooie verhalen. Het bleek dat het hoofdstuk "Remco" voor enkelen nog lang niet was afgesloten, ook niet 25 jaar na dato.

Op deze zaterdagochtend 3 oktober 2020 viel er wat regen, maar dat leek niemand wat te deren. Namens ons allen werd er een bloemstuk op het graf van Remco gelegd en hielden we een korte ceremonie. Na de herdenking nam ieder nog even de tijd om individueel bij het graf te staan waarop we de begraafplaats weer hebben verlaten en een gezamenlijke lunch hebben genoten in Nijkerk.

Met inachtneming van alle coronaregels hebben we met een klein aantal mensen toch een waardige herdenking kunnen houden, hebben we elkaar toch weer even kunnen zien én lekker gegeten.

Remco, hopelijk rust je in vrede en heb je de rust gevonden die je destijds zocht.

VERDER IN DEZE EDITIE...

- Liefdevolle restauratie van een LaRo 88
- Versterking bestuur gevraagd
- Geitenpad-klassieker
- Mutaties ledenbestand
- In gesprek met ... Marcel Wilke
- Thuisfronters zoeken elkaar op
- Onderweg (column) / Agenda

LIEFDEVOLLE RESTAURATIE VAN EEN LARO 88

De witte viertonner van Raymond van der Wee is zo langzamerhand al een bekende verschijning op verschillende evenementen waaraan wij als vereniging deelnemen maar er wordt momenteel hard gewerkt aan een tweede voertuig dat historische banden heeft met ons bataljon. Marvin van Gool (T1a) was tijdens zijn uitzending chauffeur op een LaRo 88 lightweight en heeft na lang zoeken precies zo'n voertuig op de kop weten te tikken. Marvin: "Het is vrij onbekend dat de LaRo 88 in de begintijd ook in Bosnië is ingezet.". Hoog tijd om dat gebrek aan bekendheid eens recht te zetten.

Zo'n anderhalf jaar geleden kon Marvin de sleutels van zijn LaRo in ontvangst nemen, toen nog legergroen en niet in de allerbeste staat. De eerste tijd heeft hij er wat mee rond gereden en is er zelfs mee op vakantie naar Zeeland geweest. "Daar aangekomen bleek de LaRo vier liter olie te zijn verloren. Die vakantierit was dus een goede graadmeter voor de technische staat.", aldus Marvin.

Ondertussen werden alvast allerlei ontbrekende originele uitrustingsstukken op de kop getikt. In het najaar van 2019 kon de liefdevolle restauratie van de 38 jaar oude LaRo beginnen en nadert inmiddels zijn voltooiing.

In de komende edities van 't Geitenpad zal uitgebreid verslag worden gedaan van deze restauratie.

De LaRo 88 lightweight voor de restauratie.

VERSTERKING BESTUUR GEVRAAGD

Naast het in het vorige Geitenpad aangekondigde vertrek van Marco Mulder moeten we met ingang van de komende ALV ook afscheid gaan nemen van het langstzittende bestuurslid Henry Vree. Als Activiteiten Coördinator was Henry de spin in het web van alle evenementen waaraan we als vereniging deelnamen.

"In november 2013 mezelf aangemeld als bestuurslid bij deze vereniging. Tot op de dag van vandaag nooit spijt gehad en met heel veel plezier mogen werken met fijne bestuursleden, leden, en vertegenwoordigers van andere verenigingen. Het mogen organiseren van prachtige evenementen zoals jaarlijks Wageningen'45, NLVD, Museumweekend, reünies, lokale inzetten bij veteranendagen is ontzettend dankbaar werk. Omdat deze functie niet meer te combineren is met mijn werk moet ik helaas stoppen met en ga verder als beheerder materialen van de vereniging.

Ik wil graag alvast iedereen bedanken voor de afgelopen jaren. Vele contacten opgedaan en samen met jullie mooie inzetten kunnen volbrengen. We gaan weer ons best doen in 2021 dus ik zie jullie graag op de ALV!"

Als bestuurslid Activiteiten ben je het aanspreekpunt bij alle aanvragen die binnenkomen op het gebied van activiteiten en evenementen. Je geeft leiding aan de activiteitengroep en coördineert de inzet. Je brengt verslag uit aan het bestuur waar je ook de bestuursvergaderingen bijwoont.

Wil je het bestuur versterken als **BESTUURSLID ACTIVITEITEN** of als **SECRETARIS**? Stuur dan een e-mail naar:

vzr.nlbeuntransportbat@gmail.com of bel met de voorzitter op 06-15219966

Inmiddels heeft zich een kandidaat bestuurslid gemeld voor één van de functies (geen voorkeur). We zijn dus nog op zoek naar het laatste lid dat het bestuur vanaf 2021 wil versterken. En denk nu niet: iemand anders doet het wel maar meld je nu aan!

GEITENPAD-KLASSIEKER

"The Bull's platoon talks"

Na het Beren peloton zijn we als bataljon ook in het gelukkige bezit van een Bulls peloton. Bij het eerste peloton van de A-cie spreekt men voortaan niet meer van Jan, Piet of Klaas maar van Sitting Bull, Slange Bull en Paspoort Bull. De Bulls laten u daarom even proeven van de sfeer binnen de kudde.

De nachtelijke regen gutst in zilverkleurige vlagen neer Kolkende zwarte wolken tekenen zich af tegen de sombere hemel. Een striemende wind teistert de kudde. De Bulls zijn doorweekt en hun ogen knipperen door het ingespannen turen. Ze willen een glimp opvangen van de grote Sitting Bull. "Nog maar enkele minuten.", roept de lange blonde Dog Bull. Evenals bij de anderen zijn helm, wapen en schervest vaste onderdelen van zijn gespierde en gebruinde lichaam. Een lichte siddering gaat door de gelederen. Angst, zweet en regen trekken strepen op hun gezichten. Maar het wachten wordt beloond. De twee titanen Sitting Bull en zijn rechterhand Europa Cup Bull verschijnen. Sitting Bull kijkt cynisch rond en zijn blik valt op Carcamella Cow. Ze trotseert zijn blik en denkt aan haar gelofte. "Mannen," dondert zijn stem, "vandaag is het weer zover. We gaan er weer vol tegenaan. Onze tocht zal on over bochtige bergpaden, steile toppen, stoffige steppen en door bijna ondoordringbare wouden voeren. Maar ik weet dat jullie het kunnen!".

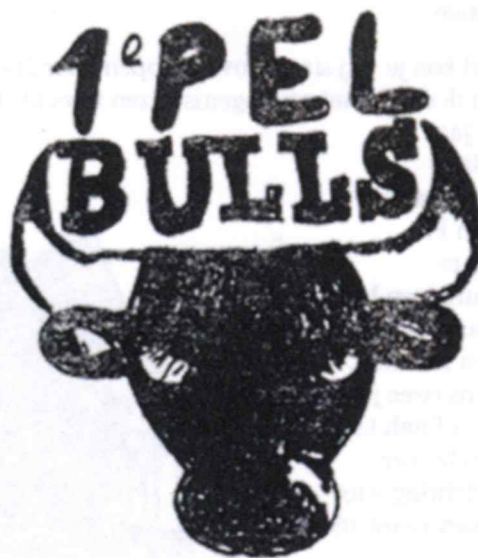
Dan begint de avontuurlijke tocht. Voorop natuurlijk Sitting Bull en Chrisje Bull, waar niets mee is. Daarachter Pitt Bull en Dog Bull, die echt bij elkaar horen. Hermy Bull en Carcamella Cow bemannen de bok van de eerste YAZ 2300. Over Carcamella valt niets te zeggen, maar Hermy heeft duidelijk problemen met zijn ouderdom en een zwak voor sommige Italiaanse namen. Achter hen volgen Thea Bull en Mavel Bull. Die eerste dankt zijn naam aan het zwak dat hij heeft voor een zekere Thea, wat enige naam mag hebben.

Nog velen volgen in het konvooi: Paspoort Bull (vergeetachtig), Mondje Bull (zonder hem is het veel rustiger), Mini Bull (klein van maat, maar groot in daad), Slowie Bull (komt extreem langzaam op gang maar is dan moeilijk te stuiten) om er een paar te noemen.

Tijdens hun avontuurlijke tocht zien ze van alles langs de kant van de weg lopen, staan of liggen. Een aardappelenkraam op het Geitenpad bijvoorbeeld. Of een peloton van de A-cie dat kennelijk deelneemt aan de Camel Trophy, onderdeel spookrijden. Daarnaast grote aantallen uitgelaten koeien, joggende geiten en een aantal exemplaren van een soort in strakke spijkerbroeken dat met hun achterste naar ons lijkt te wuiven. Je merkt wel dat je als Bull/Cow van alles meemaakt. Mocht je over een andere werkgever denken:

"Ander werk, een ander leven. Dat is wat Sitting Bull je kan geven!"

(uit: 't Geitenpad nr. 6, zaterdag 12 juni 1993)

MUTATIES LEDENBESTAND

Het actuele ledenaantal is 177. Sinds het verschijnen van de vorige editie van 't Geitenpad op 8 september 2020 hebben we de volgende leden mogen verwelkomen:

- geen nieuwe leden -

Helaas hebben de volgende leden te kennen gegeven geen prijs meer te stellen op het lidmaatschap:

kpl1 Bart van Huffelen (T3)

IN GESPREK MET... MARCEL WILKE

(door Marcel Wilke)

Vanaf deze editie van 't Geitenpad zal de rubriek "In gesprek met..." vaste prik worden. Hierin zal de mens achter de veteraan worden weergegeven, wat houdt hem/haar bezig, hoe heeft hij/zij zich ontwikkeld na zijn/haar missie, waar staat hij/zij nu in het leven als mens en als veteraan. De bedoeling is dat her gesprek wordt gehouden op een specifieke locatie die veel betekent voor mijn gesprekspartner. Ter introductie van "In gesprek met..." zal ik de spits afbijten en in gesprek gaan met mijzelf.

Ik ben in november 1992 uitgezonden naar het voormalige Joegoslavië met 1 (NL/BE) VN Transportbataljon A-Cie, rotatie 1c. De ervaringen en leermomenten tijdens deze uitzending verwerkt ieder op zijn eigen manier. Het moment wat in mijn geheugen is gegraveerd, is tevens het dieptepunt van mijn uitzending, het verlies van een collega. De ochtend van 18 februari 1993 passeerde ons convoy, in tegengestelde richting, het convoy van kpl1 C.P. Crijns. Petrie, altijd opgewekt en vrolijk, was net als ons peloton met haar peloton weer op route. Later die dag, hoorde wij van het noodlottige ongeval dat haar fataal is geworden. Mede door deze ervaringen verliet ik begin 1994 de krijgsmacht en heb sindsdien gezwegen over mijn uitzending. Ik kon en wilde het er niet meer over hebben.

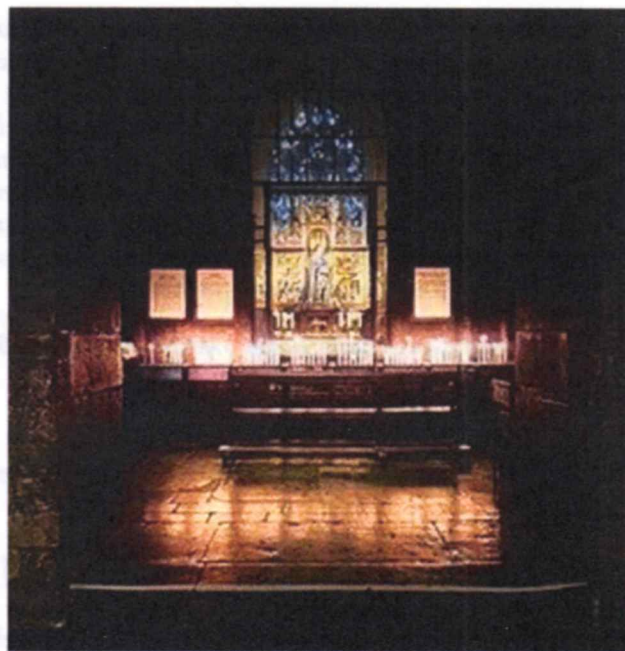
In die tijd kon je vrij simpel overstappen naar Justitie. Zo kwam ik dus in het gevangeniswezen terecht. Ik ben eerst vijf jaar penitentiair inrichtings werker geweest in P.I. Torentijd te Middelburg, een huis van bewaring voor volwassen mannen. Vervolgens twee jaar in P.I. Den Engh te Ossendrecht, een jeugd inrichting voor jongens van 12 tot 16 jaar. Na ruim zeven jaar intensief zorgen en verantwoording voor anderen, kon ik geen bevrediging meer krijgen in mijn werk en heb ik het roer om gegooid.

In 2002 ben ik namelijk op de vrachtwagen gestapt. Door heel Europa gereden, veel gezien

en meegemaakt en hard werken, 70 tot 80 uur per week waren heel gewoon. Ik had mij helemaal in mijn werk gestort, privé tijd was schaars. Ik was de 'barre gaander'.

Tot de woensdag voor Pasen 2013... Ik ben op dat moment in Aberdeen (Schotland) als de man met de hamer langs komt. Toen knapte er iets in mij, iets waar ik sinds 1994 niet meer over wilde spreken. Ik was van mijn padje af. Daar sta je dan, doorgedraaid in Schotland. Als een dol gedraaide idioot ben ik, in één ruk naar huis gereden, zonder eten en slaap, met koffie en bier als mijn brandstof. De twee zwaarste dagen in mijn carrière als chauffeur.

Thuis gekomen wordt ik opgevangen door een crisis team, bestaande uit een psychiater en een verpleegkundige. Al snel blijkt dat ik niet zelfstandig verder kan, met zware medicatie zorgen zij ervoor dat ik de Paasdagen door kom en word ik de dinsdag na

Aan het einde van de 10de eeuw werd de Onze Lieve Vrouwekerk gebouwd door de Luikse Prins-bisschop Balderik. Uit die periode dateert het westwerk aan het plein. Het schip werd in de 12de eeuw vernieuwd en de pandhof met overwelfde kruisgang werd in de 16de eeuw bijgebouwd. De 15de-eeuwse Merodekapel werd aanvankelijk als doopkapel gebruikt en later als devotiekapel voor Maria Sterre der Zee. Paus Johannes II bezocht deze basiliek op 14 mei van het jaar 1985.

Pasen opgenomen op de gesloten psychiatrische afdeling van het ziekenhuis. Na een maand hebben ze mij op de rit met medicatie en word ik overgeplaatst naar een gesloten afdeling van de regionale psychiatrische hulpverlening.

Langzaam klim ik uit mijn diepe dal. Negen maanden duurde het voor ik naar de dagbehandeling mocht. Daarna nog eens vijftien maanden dagbehandeling, drie keer per week. Tijdens mijn behandeling krijg ik ook nog eens te maken met een echtscheiding, wat natuurlijk zorgde voor een terugval. Maar ook deze teleurstelling overwon ik. Maar deze twee loodzware jaren hebben mij geen windeieren gelegd. Sterker dan ooit zie ik het leven weer als een feestje, en kan en mag ik er weer zijn. Zelfs zo sterk, dat ik mijn militaire verleden weer inhoud heb kunnen geven door naar de veteranendag te gaan, reünies te bezoeken, etc. Met een uitstapje naar Maastricht (de woonplaats van Petrie), kom ik op een plek waar ik mijn rust vind, waar ik diegenen kan herdenken die mij zijn ontvallen. Voor hen brand ik een kaarsje in de Onze-Lieve-Vrouwebasiliek. Hoewel ik niet gelovig ben, geeft het mij een innerlijke rust, om daar even een momentje te nemen, even stil te staan bij...

Dit moment probeer ik jaarlijks te ervaren, helaas is het dit jaar 2020 nog niet gelukt vanwege de covid-19 crisis. Inmiddels ben ik weer getrouwd, met een vrouw die veel begrip, inlevingsvermogen en tijd steekt in gesprekken over het heden en verleden. Ik werk weer fulltime in een rustige baan. Kortom, ik ben weer een gelukkig en sterk mens.

Marcel Wilke.

Deze keer was ik in gesprek met mijzelf, maar ik zou graag met jou een gelijksoortig gesprek willen aangaan. Een interview om erachter te komen welk mens er schuilt achter de veteraan op een locatie naar keuze in Nederland die voor jou een grote betekenis heeft. Aan de hand van de locatie komt het gesprek dan vanzelf.

Dit gesprek wordt dan (uiteraard na goedkeuring) gepubliceerd in 't Geitenpad.

Geïnteresseerd? Meld je aan via:

eengesprekmet@gmail.com

THUISFRONTERS ZOEKEN ELKAAR OP

(door Nancy van der Meer, namens de Facebookgroep Thuisfront Veteranen 1 NL/BE VN Transport Bataljon)

We begonnen met goede moed aan dit jaar, maar in maart bleek al snel dat het allemaal anders zou gaan lopen dan gehoopt. In dit bijzondere jaar viel het me op dat er bij sommige veteranen de vergelijking wordt gemaakt met hun uitzending. Door de beperkte bewegingsvrijheid en het verplicht houden aan strikte regels is het voor sommigen erg moeilijk om zich staande te houden.

"Kijk, zo voelde ik mij tijdens mijn uitzending" was wat ik hoorde van een veteraan. Op dat moment herkende ik het verhaal en dacht terug aan het tafelgesprek tijdens het eten een aantal dagen daarvoor. Met twee pubers aan tafel, die je moet gaan vertellen dat de wereld, hopelijk tijdelijk, is veranderd kwamen de nodige vragen en gevoelens naar boven. Het werd een mooi gesprek waar we met zijn vieren allemaal uiteindelijk een goed gevoel aan over hielden. We slaan ons er door! Dat is het uiteindelijke doel.

's-Avonds op de bank, denk ik terug aan dat gesprek en aan het geluk dat wij als gezin hebben. Het doet mij ook beseffen dat er veteranen zijn die niet zo'n thuisfront hebben en dat maakt hun situatie er niet makkelijker op. Andersom kan het thuisfront te maken krijgen met een partner/veteraan die terugkruipt in zijn of haar schulp of geprikkeld gedrag vertoont. Zo ook de partner van een veteraan die mij laatst vroeg om mijn veteraan af en toe contact te laten hebben met

de hare. Gewoon laten blijken dat zijn maatje (al hebben ze niet samen gediend) er voor hem is.

Hieruit blijkt hoe belangrijk het thuisfront voor de veteraan kan zijn. Maar ook het thuisfront moet soms zijn/haar ei kwijt en hebben dan graag hulp van iemand uit een soort gelijke situatie of gewoon een gespreksmaatje nodig. Hierom is het zo belangrijk dat we een thuisfrontgroep op Facebook hebben. Die besloten groep is nu nog niet zo groot maar daar kunnen we samen verandering in brengen. Samen gaan we op zoek naar waar we als thuisfronter behoefte aan hebben. Mocht je als thuisfronter op zoek zijn naar aansluiting, meld je dan aan en vertel ons waar je behoefte aan hebt of waar wij mee kunnen helpen. Je vindt ons op: Thuisfront Veteranen 1 NL/BE VN Transport Bataljon.

Probeer met zijn allen iets te maken van de feestdagen en ga met opgeheven hoofd 2021 in. Blijf gezond en hopelijk zien we elkaar komend jaar!

ONDERWEG...

Column van Roelof Visser (T2 en T12)

Het eind van het jaar nadert, de kersttijd is in aantocht. Samen zijn, vergeven, lekker eten, spelletjes, vrede, er voor elkaar zijn en kerstliederen zingen. Zo zet ik mij ook elk jaar in voor kindershulp Gambia, door speculaas te verkopen.

Via Facebook kon het bij mij besteld worden en normaal is het te druk om het door heel Nederland persoonlijk af te leveren. Maar dit jaar kon mijn wens uitkomen om bij iedereen langs te gaan. Vrijdag 30 oktober was het zover.

Mijn vrouw en ik haalden de pakketjes op in Veendam en onze reis kon beginnen. Hoogezand, Emmeloord, Almere, Hilversum lagen al snel achter ons, het was afgeven bij de deur en dan door naar de volgende. Via Facebook werd onze reis op de voet gevolgd en wisten de mensen hoe laat we ongeveer zouden komen.

Beverwijk was eigenlijk pas op zaterdag aan de beurt maar daar was nog wel tijd voor. Hier moesten we nog een steen afleveren. Deze steen hebben Roger en ik uit Vitez Bosnië (B-Cie) mee genomen voor Caroline. Haar broer Robert Jan heeft hier gediend maar is helaas niet meer onder ons. Rond 19:00 kwamen we aan in Vinkeveen waar we ons kamp opsloegen, de spareribs werden besteld en een gezellige avond volgde bij René.

Zaterdag vervolgden we onze reis, Lisse was eerst aan de beurt waar we appelflappen kregen voor onderweg. Mijn broer in Den Haag paste ook nog in de route. Fam. Ringlever (Gorinchem) had een heerlijke lunch klaar staan en hier kregen we zelfs een cadeautje mee. De volgende stop was Winterswijk. Hier even koffie gedronken en de mancave van Marco M. bewonderd, die hij samen met een paar veteranen had gebouwd als ik het goed heb. Een tasje met proviand meegekregen. Op naar Deventer, waar Robert ons een pot gezonde noten en lekker geurende zeepjes toestopte.

In Nunspeet had Marco H. friet en een frikandel klaar gemaakt, zo vulden wij onze maag en konden op weg naar Hoogeveen. Jan was alweer de laatste in de rij die de heerlijke speculaas mocht ontvangen.

Na 912 km waren we om 22:00 weer thuis. Op onze route deelden wij in de gastvrijheid van onze 'klanten'. Overall brachten wij de speculaas maar ontvingen ook wat terug: een warm gesprek, een joviale lach, eten en een slaapplek. Op deze manier kwam er een prachtig verhaal tot leven.

Zo zie je maar: samen sta je sterk, dit is al vaker gebleken.

Roelof

AGENDA

Terugkijkend op de activiteiten van 2020 zijn de ALV op 3 februari en de jaarlijkse Sunset March op 7 november eigenlijk de enige evenementen die door zijn gegaan. Helaas kon zich in tegenstelling tot eerdere jaren niemand bij de Sunset March aansluiten, wat een groot gemis was. Onze voorzitter liep als 'veteraan van de dag' daarom noodgedwongen alleen, maar hij liep wel namens de hele vereniging.

Zo aan het eind van dit coronajaar is de agenda nog zo goed als leeg. De enige datum die (voorlopig) is vastgelegd, is die van de ALV. Hoe we die ALV vorm gaan geven, zal afhankelijk zijn van de dan geldende maatregelen. Ook is het niet ondenkbaar dat de ALV wordt uitgesteld. Het bestuur hoopt hierover z.s.m. uitsluitsel te kunnen geven en zal jullie natuurlijk via de gebruikelijke kanalen op de hoogte houden.

13 feb 2021 Algemene Ledenvergadering

't Geitenpad is het verenigingsblad van vereniging Veteranen 1 (NL/BE) VN Transportbataljon en verschijnt 4x per jaar in de maanden maart, juni, september en december.

Redactie:
Raymond van der Wee (ad interim)

Voor vragen, suggesties en aanmeldingen van redactieleden:
1nlbeuntransportbat@gmail.com

Aan dit nummer werkten mee:
Jeroen Heuts, Marvin van Gool, Marcel Wilke, Nancy van der Meer, Roelof Visser

De volgende editie van 't Geitenpad wordt in maart 2021 verspreid.

Fijne kerstdagen, gelukkig Nieuwjaar en tot in 2021!